

Hvalbingar besta seyðin í Suðuroy

Eliesar Poulsen í Hvalba hevur fingið tað skriftligt, at hann eigur vakrasta veðr í Suðuroy, sum er meiri enn veturgaml.

ÁKI BERTHOLDSSEN

Hvalbingar eiga vakrasta seyðin í Suðuroynni.

Hetta varð staðfest á seyðasýning í Trongisvági leygardagin.

Tá var seyðasýning fyrri úrvalsseyð í allari Suðuroynni. Og av teimum níggu virðislønunum, sum vórðu lætnar, fingið hvalbingar meiri enn helvtina, ella fimm virðislønir tilsamans.

Seyðasýningin í Trongisvági var ein finala, eftir seyðasýningarnar, sum hava verið í teimum ymsu bygðunum nú í heyst.

Seyðasýningar hava verið í øllum kommunum í Suðuroy í heyst, uttan í Fámjin, og avgjört varð at savna allan seyðin, sum høvdu fingið úrvalsvirðislønir í teimum ymsu sýningunum, í eina finalu fyrri at velja tann vakrasta seyðin av øllum.

Og hendan sýningin var á Tvøroyri leygardagin, har úrvalseyðirnir í sýningunum í Hvalbiar Kommunu, Tvøroyrar, Vágs og Porkeris Kommunu, blivu savnaðir til endaligan dóm.

Ongir seyðir vóru úr Øravík, Høvi og Sumba.

Hvalbingar bestir

Kappast var í trimum bólkum.

Ein kapping var ímillum lomb, ein ímillum veturgamlar veðrar og ein ímillum veðrar, sum vóru eldri

enn veturgamlir.

Og tá ið avtornaði, vísti tað seg, at tað hevði hiltast avbera væl hjá hvalbingum, tí teir fingið ikki færri enn fimm av teimum níggu virðislønunum, sum lætnar vórðu. Men porkenningar eru kendir at gera nóg burtúr veðrahaldi og tað hiltadist eisini væl hjá teimum, tí teir fóru við trimum virðislønunum. Níggjunda virðislønin fór til Vágs.

Sostatt fekk seyður seyður úr Trongisvági virðisløn á hesum sinni.

Eisini hjá summum einstaklingum hiltadist væl.

Tí nevast kann, at bæði Eliesar Poulsen í Hvalba og Sverri Christiansen í Porkeri fingið hvør sínar tvær virðislønir.

Tó verður ikki hildið, at hendan finalusýningin gevur eina haldgóða mynd av støðuni. Tí av teimum 54 seyðunum, sum høvdu fingið úrvalsvirðisløn á teimum ymsu sýningunum, vóru bara 20 við á hesi sýningini.

Eitt nú vóru bara 8 lomb við av teimum 21, sum høvdu rett at verða við, og somuleiðis bara 6 veturgamlar veðrar av teimum 21, sum kundu vera við. 12 veðrar, tvey ár og eldri, høvdu rett at vera við, men taðvóru bara seks.

Úrslitið av kappingini var annar hetta:

Kappingin ímillum lomb:

1. Virðisløn: Josvein Ellendensen í Hvalba.

2. Virðisløn: Sverri Christiansen í Porkeri.
3. Virðisløn: Hanna Willumssen í Hvalba.

Kappingin ímillum veturgamlar veðrar:

1. Virðisløn: Vilmond Michelsen í Hvalba.
2. Virðisløn: Sverri Christiansen í Porkeri.
3. Virðisløn: Eliesar Poulsen í Hvalba.

Kappingin ímillum veðrar, eldri enn ein vetur:

1. Virðisløn: Eliesar Poulsen í Hvalba.
2. Virðisløn: Josef Midjord í Vági.
3. Virðisløn: Óli í Hjølum í Porkeri.

Tey, sum fingið virðisløn, fingið steyp, sum kommunur í Suðuroynni høvdu latið.

Ógvuliga trupul avgerð

Sýnsmenn vóru Frits Poulsen úr Sumba, Óli í Hjølum úr Vági, Ásmundur Bærendsen og Petur Karl av Rana av Tvøroyri og Eliesar Poulsen úr Hvalba.

Petur Karl av Rana sigur, at dómingin hesuferð var ómetaliga trupul og at tað einans vóru smálutir sum

gjörði av, hvørjir fingið virðisløn, og hvørjir ikki.

Ringast var at døma ímillum teir veturgomlu veðrar.

Hugt var ikki so nóg eftir stódd. Hinvegin varð dómst eftir heildarmeting av seyðinum, hvussu teir stóðu, hvussu ullin var, og, hvussu teir annars bórú seg. Try mál vórðu tikin. Hæddin var málð, og annars vórðu teir málðir um bringuna og um mjórgggin.

Eitt, sum fólk lögdu til merkis, var, at tann veturgamli veðurin hjá Vilmond Michelsen, sum vann, var tann minst av øllum teimum veturgomlu, sum vóru á sýningini.

Petur Karl av Rana hevur hesa frágreiðingina.

Hatta var ein ógvuliga vakur veður og hann var snøgt sagt feilfrúr. Og hóast hann var minstur, var hann breiðastur um mjórgggin av øllum, hann var 23 cm.

Hinir veturgamlar veðrarir høvdu allir smávegis brek, sum gjörði, at tann hjá Vilmond Michelsen varð tikin framum.

Áhugavert er eisini, at veðurin, sum vann, hevur gingið í feilitendi, men kortini vann hann á teimum, sum eru goðdir heima.

Havt stóran týðning

Petur Karl av Rana sigur, at seyðasýningar hava havt sera stóran týðning fyrri seyðahaldi í Suðuroynni.

Tað er týðiligt, at seyðurin er blivin nóg betri, síðani sýningarnar komu, sigur hann.

Hann sigur, at fyrr vóru lombini gjörð upp ímeðan tey lógu bundin í rættini, og

so varð tað størsta tikið burtúr frá og gjört til brund.

Tað kemur ikki fyrri longur. Nú verður mettt um lombini ímeðan tey standa uppi og tey verða kannað og dómst eftir eina heildarmeting. Nú er tað týðiligt, at menn eru blivnir meiri áhugaðir at seta tað besta við, sum rætt er, istaðin fyrri at gera sum fyrr, tá ið tað besta mangan varð dripið.

Nýtt blóð er neyðugt

Annars verður mangan sagt, at seyðurin í Suðuroynni er minni enn seyðurin norðanfjörðs.

Og Suðuroyingar eru somuleiðis ógvuliga ójavnir á máli um, antin tað er rætt hjá suðuroyingum at fáa seyð norðanfjörðs suður.

Summir halda, at tað oyðileggur slagðið í Suðuroynni. Tí av tí at seyðurin norðanfjörðs er størri, krevur hann eisini meiri fódur.

Og fær hann ikki nokk fódur, verður hann rak.

Seyðurin í Suðuroynni krevur hinvegin minni fódur fyrri at gerast feitur.

Hesum er Petur Karl av Rana ikki samdur í.

Tað er rætt at flyta seyð inn av og á, fyrri at fáa nýtt blóð. Men annars er tað ongin grund til at flyta seyð til Suðuroyar, tí her er seyðurin nóg goður, sum er.

Tað er bara at seta tað besta við so hvørt. So tað er ongin orsök til at flyta so nóg inn.

Annars heldur bóndin í Trongisvági, at tað er ein leysasøga, at seyðurin norðanfjörðs skal vera so nóg stórri enn seyðurin sunnanfjörðs.

—Eg havi nóg samband

við bóndur norðanfjörðs.

—Og eg haldi ikki, at seyðurin norðanfjörðs er so nóg stórri enn okkara seyður.

Tað, sum vit hoyra um, eru bara stakseyðirnir.

Tí tað eru sanniliga eisini nógvir bóndur norðanfyrir, sum hava seyð, ið ikki kemur nær í náminum av seyðinum, sum nógvir hava her suðuri, sigur Petur Karl av Rana.

Dupultskipað

Hinvegin heldur bóndin í Trongisvági, at suðuroyingar hava alt ov nógvan seyð á.

Hann sigur at eitt nú í Trongisvági er tað dupultskipað.

Tað eru nógvir, sum hava fulla skipan í haganum.

Men afturat tí hava teir eisini traðirnar fullar av seyði.

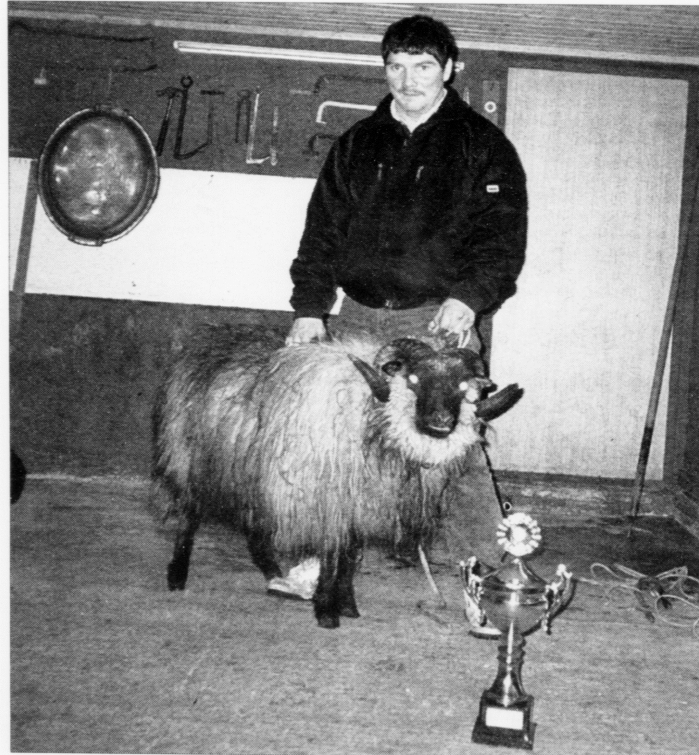
Meiningin er jú, at um veturin skal seyðurin úr haganum kunna koma á traðirnar á vetrarbit. Men tá eru traðirnar avbitin.

Men tað eru eisini trongisvágskingar, sum hava seyð í øðrum bygðum, sum eisini verður sleptur í bøn í Trongisvági um veturin.

Og hetta heldur Petur Karl av Rana ikki er tann gongda leiðin.

Varð skipanin hinvegin lækkað, hevði vektin hækkað munandi, kjøtið hevði batnað munandi og fleiri ær høvdu lemt tvey lomb.

Tvs, at menn skuldu bara føtt eina ær fyrri at fingið tvey lomb, istaðin fyrri sum nú, at teir mugu føða tvær, sigur Petur Karl av Rana.

Vilmond Michelsen hevði tann minsta veturgamla veðrin, men hann var feilfrúr og vann sostatt kortini